

hæve det Princip, at ingen har Lov til at komme ind i Lukafet uden Beboerens Til-ladelse. Det er bydende nødvendigt, at Skibsføreren, som er paa een Gang Arbejds-giver, Politi og Dommer, har Adgang til Mandskabets Lukafet, og den hæderlige Sømand, som er sig bevidst ikke at have noget som helst forbudt hos sig eller at ville skjule noget som helst, kan absolut ikke have noget imod, at hans Lukaf bliver søgt igennem.

Dette Lovforslag synes mig i ikke ringe Grad at bære Præg af at være udarbejdet under og lige efter de mange sociale og økonomiske Bevægelser, som fulgte med Verdenskrigen. Men nu er Forholdene jo ved at glide ind i det normale, desværre er vi allerede gledet saa langt, at vi er inde i en ganske overordentlig ugunstig Periode for Skibsfarten. Dette maa man regne med. Det kan ikke nytte at tage tendentios Stilling til denne Sag. Man maa tage humane Hensyn til Mandskabet, og man maa tage økonomiske Hensyn til Skibsfarten i det hele, og jeg skulde tage meget fejl, om det ikke vilde være i begge Parters Interesse, at Løsningen af disse Spørgsmaal bliver netop saaledes, at den gavner hele Erhvervet. Derfor bør vi her paa Rigsdagen vise os som gode Navigatører, saa at vi ikke lider Skibbrud paa noget Skær, det være sig synligt eller undervands, for der skal navigeres her; man maa ikke ensidigt tage sit Standpunkt til Fordel for den ene Part, man bør se paa det heles Vel. Konkurrencen er overmaade haard, og der er al Anledning til ikke at paaføre Søfarts-erhvervet større Byrder, end det kan bære.

Der synes i enkelte Paragraffer at være en vis Tendens til at vælte Byrderne fra Statskassen over paa Erhvervet. Der er efter min Opfattelse ingen Anledning til, at ikke de i Land gældende almindelige Regler for Forsikring skal gælde og saa paa Søen, det være sig Reglerne for Sygeforsikring eller anden Forsikring. Der er et andet Forhold, jeg synes bør paa-tales. Statskassen udreder jo Omkostningerne ved ubemidlede Behandling i Til-fælde af Tuberkulose eller Kønssygdom af enhver Art, men her i Lovforslaget staar der, at Statskassen udreder Udgifterne, naar Sømanden lider af Tuberkulose i smitsom Form eller den værste Grad af Kønssygdomme, nemlig Syfilis. Den uhyre Konkurrence, som Søfarten er udsat for i Øjeblikket, beror særlig paa, at fremmede Lande, f. Eks. Amerika, Kanada, Australia, stiller Statsmidler til Raadighed for Skibsfarten. Dertil kommer den mægtige

Konkurrence, som paaføres vor Søfart ved de billigere sejlene tyske Skibe.

Der er i Lovforslaget en Tendens til at mildne Bestemmelserne med Hensyn til Rømning. Jeg sympatiserer i høj Grad med det ærede Medlem Hr. P. Andersens Udtalelser om, at man skal lette Kaarene saa meget som muligt for Søfolkene. Det er et strengt Liv, de fører; de er under en meget streng Kommando og er udsat for mangt og meget. Men man bør ikke lette dem Adgangen til Rømning. Rømning fra et Skib er en meget alvorlig Sag; man kan ikke lige paa en Studs faa egnet Mandskab til Erstatning for det rømte. Hvis i Land et vist Antal Arbejdere for-lader deres Arbejde, kan man forholdsvis hurtigt faa det erstattet. Er det nye Arbejdshold ikke lige saa dygtigt og kyndigt som det, der gik, kan man efter kortere eller længere Tids Forløb faa det ombyttet igen, ja, man kan eventuelt lade Arbejdet standse helt. Men saaledes er det ikke, hvor der er Tale om Søerhvervet. Man tænke sig f. Eks., at et Skib lige er klar til at gaa, og at der saa finder en mægtig Rømning Sted; det er da meget vanskeligt at faa egnede Folk hyret, Ski-bet bliver forsinket, og dette kan foraarsage overordentlig store Tab og Vanskeligheder. Vi har netop haft et Tilfælde med en af vore meget store Passagerdampere, fra hvilken der i en enkelt Havn rømte nogle og tres Mand. Man var nogen-lunde klar til Afgang og maatte i Løbet af meget kort Tid søge dette Tab erstattet; der var ikke Tid til at veje eller vrage, man maatte tage nogenlunde det Mand-skab, man kunde faa; endvidere maatte man betale ganske ekstraordinære Priser, fordi man var i Forlegenhed; og da man kom hjem, maatte man have Bekostningen af at sende disse Mennesker tilbage til Ame-rika. Det er den Slags Ting, man skal søge at undgaa. Det forekommer mig, at man i den senere Tid har dømt mildere med Hensyn til Rømningssager, og dette har haft til Følge, at Rømningernes Antal er steget stærkt. Rømning kan for øvrigt tidt i høj Grad gaa ud over de paagæl-dende Søfolk selv, som ved deres Ubesin-dighed kan komme i stor Forlegenhed nu, da Forholdene paa mange Pladser er saa-ledes, at det er umuligt at faa ny Hyre eller anden Beskæftigelse. Der er derfor al mulig Grund til at søge at hemme Rømningernes Antal i begge Parters In-teresse.

Der kunde være Anledning til at gøre Bemærkninger til mange af Lovforslagets